

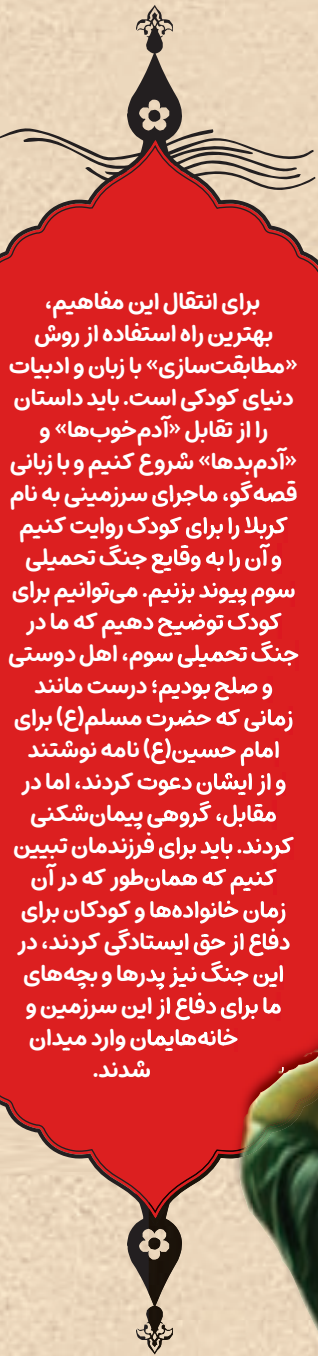
تبدیل به کنشگری فعال

برای اینکه کودک مادر آینده به یک کنشگر، دغدغه‌مند تبدیل شود و نه یک فرد منفعل یا مرعوب، مادر در روایتگری خود از نبرد حق و باطل، از کربلا تا امروز باید بر چه مؤلفه‌های تربیتی و روان‌شناختی تأکید بیشتری داشته باشد؟

هدف نهایی ما این است که فرزندان انقلابی، هدفمند و مفید تربیت کنیم؛ بچه‌هایی که هم برای خودشان، هم خانواده و هم جامعه، منشأ سود و برکت باشند و در یک کلام، به «کنشگرانی» فعال تبدیل شوند. برای دستیابی به این الگو، باید از زبان عاطفی مادر و ابزارهای محیطی به درستی استفاده کنیم. یکی از مهم‌ترین نکات، بهره‌گیری از «حافظه دیداری» فوق‌العاده قوی کودکان است. کودکان مانند یک دوربین عکاسی، از محیط پیرامون خود عکس می‌گیرند و تصاویر را در ذهن ثبت می‌کنند. حضور در اجتماعات و هیئت‌هایی که این شب‌ها برگزار می‌شود (حتی اگر به دلیل زمان خواب کودک، این حضور کوتاه باشد)، بسیار حیاتی است. کودک باید آن محیط، آن آدم‌ها، دیالوگ‌ها، شعارها، موسیقی‌های حماسی و آن جمعیتی را که هر کدام در بخشی (از رسانه و تبلیغات گرفته تا خدمات دیگر) مشغول فعالیت هستند، ببیند. این مشاهده‌های عینی، در واقع «استارت» و شروع‌کننده جریان کنشگری در ذهن اوست.

در گام بعد، مادر باید در توضیحات خود بر مفهوم «مفید بودن» تمرکز کند. باید به کودک توضیح داد که قهرمانان امروز ما در «شهرهای موشکی»، دانشمندان ما در صنعت «انرژی هسته‌ای» و سربازان غیور ما در پدافند، ارتش و سپاه، همان کودکانی هستند که روزی با جدیت درس خوانند، تحصیل کردند و در یک رشته متخصص شدند تا امروز بتوانند از ما دفاع کنند.

در واقع ما باید یک «چرخه خدمت» را برای کودک ترسیم کنیم. به او بگوییم: «اگر تو امروز در تحصیل و اخلاق کوشا باشی، در واقع در حال تمرین هستی تا در آینده بتوانی برای دیگران امنیت و سلامت بیاوری.» این نگاه به کودک می‌آموزد که مفید بودن او در زمان حال (در درس و رفتار)، تضمین‌کننده قدرت و اقتدار کشور در آینده خواهد بود. با این شیوه، کودک درک می‌کند که او هم بخشی از این زنجیره بزرگ است و همین آگاهی، او را از انفعال خارج کرده و به یک کنشگر دغدغه‌مند تبدیل می‌کند.

برای انتقال این مفاهیم، بهترین راه استفاده از روش «مطابقت‌سازی» با زبان و ادبیات دنیای کودکی است. باید داستان را از تقابل «آدم‌خوب‌ها» و «آدم‌بدها» شروع کنیم و با زبانی قصه‌گو، ماجرای سرزمینی به نام کربلا را برای کودک روایت کنیم و آن را به وقایع جنگ تحمیلی سوم پیوند بزنیم. می‌توانیم برای کودک توضیح دهیم که ما در جنگ تحمیلی سوم، اهل دوستی و صلح بودیم؛ درست مانند زمانی که حضرت مسلم (ع) برای امام حسین (ع) نامه نوشتند و از ایشان دعوت کردند، اما در مقابل، گروهی پیمان‌شکنی کردند. باید برای فرزندان تبیین کنیم که همان‌طور که در آن زمان خانواده‌ها و کودکان برای دفاع از حق ایستادگی کردند، در این جنگ نیز پدرها و بچه‌های ما برای دفاع از این سرزمین و خانه‌هایمان وارد میدان شدند.

